

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

18. Callistvs Episcopus non potest adhibere breuiorem Confirmationis formam, quàm communem hanc: Signo re signo Crucis, & confirmo te Chrismate salutis in nomine Patris &c.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

alij. Ratio sumitur ex lege charitatis, quæ obligat alienam iacturam impedire, cum fieri absque graui incommodo proprio potest. Ergo creditor ille priuilegiatus tenetur in dilationem consentire, ne alij debitis suis priuentur. Resp 2. Si Brictius vel vnum hunc habeat creditorem, vel alijs aliunde satisfacere possit, malè facit differendo solutionem ob lucrum, quod interim obtinere potest. Ita Caiet. V. *Restitut. c. 6.* Martin. Nauar. *c. 17. n. 59.* Petrus Nauarr. *l. 4. c. 4. n. 43.* Lessius, Layman *lo. cit.* & communiter alij. Ratio est, quia creditor non tenetur consentire in hanc debiti retentionem, sed meritò fert eam inuitus; siquidem ex restitutione Brictius non cogitur aliquod damnum pati in proprijs, sed in alienis eorum interuentu lucrands. Vnde

Ad rationem in oppositum distinguimus; potestas & spes lucri futuri est pretio æstimabilis, & aliquid ultra debitum, computandumque inter bona ipsius debitoris, si fundetur in bonis proprijs, & non debitis, concedimus; si in alienis, vt sit in proposito, negamus; nam quando spes lucri alienis nititur, sicut nõ potest alienum detinere, ita nec eam lucri spem; quippe iniustè eam spem retinet, qui retinet eam, cui illa annectitur.

XVIII. *Callistus Episcopus iam Septuagenarius Confirmationis Sacramentum collaturus videt innumerabilem turbam confirmandorum constu-*

xisse. & quia communem formam novit esse pauld longiorem, habere velle aliquam breuiorem, ve sic & tota administratio Sacramenti citius expediretur, & ipse minùs fatigaretur. Suggestitur ipsi à quodam Theologo hæc: signo te chrismate salutis in nomine Patris &c. aut ista: Confirmo te in nomine Patris &c. Queritur. An vnâ ex istis Callistus adhibere possit?

Videtur posse. Ita nonnulli apud Coninck de Sacram. Q. 72. art 4. n. 67. Tum quia opus non est, in forma nominari materiam Sacramenti, vt patet in Baptismo, vbi non nominatur aqua. Tum quia particula (*Chrismate salutis*) satis intelligitur in verbo confirmo, sicuti etiam particula (*signo crucis*) in verbo signo. Tum quia Card. Bellar. L. de Confirmat. c. 10. ex quodam antiquissimo Rituali Rom. refert hanc formam suprâ allatam: Confirmo te in Nomine Patris &c.

Resp. Callistum adhibere non posse breuiorem Confirmationis formam, quàm istam communem: *Signo te signo Crucis, & confirmo te Chrismate salutis in nomine Patris & filij & spiritus S.* quam sub mortali seruare tenetur, ne Sacramentum dubium reddatur. Ita ex receptissima Theologorum doctrina Dicastillo de Sacram. Tr. 3. D. Vnic. n. 76. dicens, communem illam formam esse essentialem quoad omnes suas partes, quod Palao Tr. 20. D. Vnic. de Confirm. pun. 5. n. 3. ait, docere om-

nes Catholicos Doctores. Tum quia Concilium Florentinum *in decreto fidei sub. Eugen. IV.* exactè formam huius Sacramenti describens omnia illa verba statuit. Ergo credit esse essentialia; alioqui formæ partes non essent. Tum quia idem ex continuo usu & traditione Ecclesiæ haud obscurè habetur. Tum quia verbum confirmo ex se non satis significat materiam huius Sacramenti; multò minùs æquipollet verbum signo, cui idcirco propter generalitatem suam necessariò additur particula *Signo Crucis*. Tum quia sola illa forma communis, prout involuit omnes particulas, significat necessaria in hoc Sacramento, quæ per formam significari debent, nimirum 1. Causam Principalem efficientem plenitudinem roboris spiritualis, quæ est Sancta Trinitas. 2. Finem, seu effectum gratiæ salutariæ ad pugnam, qui indicatur per verba, confirmo te Chrismate salutis: 3. Spirituale signum militis Christiani, quod exprimitur verbis Signote signo Crucis. Ergo eadem forma, prout omnia illa verba complectitur, est sola essentialis.

Ad primum in contrarium negamus, opus non esse, materiam Sacramenti huius nominari, cum id apertè Florentinum requirat. Adhæc Chrisma per verbum confirmo non satis exprimitur: at bene aqua per verbum baptizo. Ad 2. Patet ex dictis. Ad 3. Dici-

mus cum Suarez D. 33. Sect. 5. Palao pun. 3. n. 5. & alijs, ibi non exprimi totam formam, sed verbis concisis confirmationē declarari,

XIX. Castellus jurium Studiosus in rixas venit cum quodam suo commensali, & hunc provocatum lethali vulnere laesit; unde vitæ suæ consulens fugâ elapsus est ultra Rhenum, vbi cum casum hunc Barbatio amico suo narraret, quæsiuit iste, num gladium suum, quo vulnus intulit, secum haberet, respondit Castellus, adesse eum adhuc à sanguine laesirubentem. Statim igitur Barbatius ensi illi vnguentum vel pulverem aut nescio quod medicamentum, ut vocant sympaticum, illeuit, quo factò, vulneratus breui conualuit, & scriptis literis Castellum, ut rediret, rogavit, periculi securus, quod & fecit. *Queritur. Vtrum hoc licitè factum?*

Videtur licitè fieri potuisse. Tum quia Ioan. Baptista Porta in sua Magia L. 8. c. 14. scribit, Maximilianum Imperatorem simili remedio usum ad sanandos vulneratos etiam absentes. Tum quia Auicenna, Alexander, Scotus & nonnulli magni nominis Philosophi docent, agens creatum naturaliter in distans agere posse. Tum quia quoties est dubium, an effectus à causa naturali proveniat, eò quod non constet, an vires eius excedat, nec ne, censendum potius est, à causa naturali provenire. Ergo licitè adhiberi potuit tale medium absque nota superstitionis.

Resp.